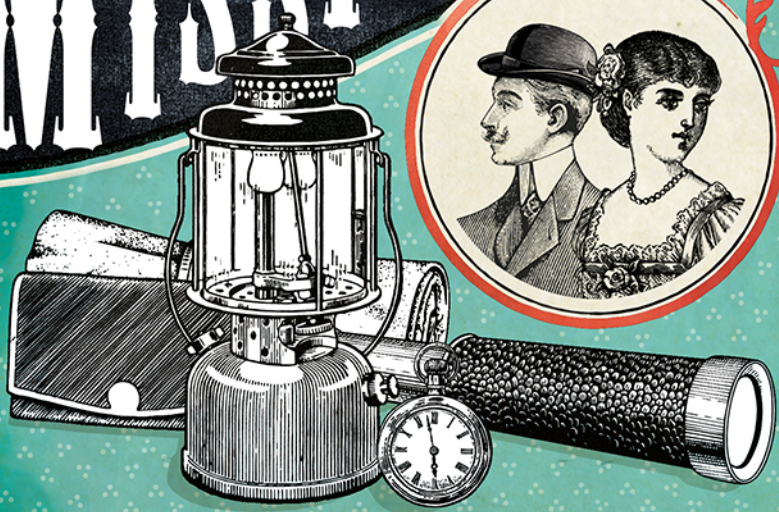

**DAVIDE
MOROSINOTTO**

PARTA OD

MISSISSIPPI

NEOBYČEJNÉ PUTOVANÍ NAPŘÍČ AMERIKOU

PARTA OD MISSISSIPPI

Text copyright © 2016 Book on a Tree Ltd
© 2016 Mondadori Libri S.p.A., Milano
for the cover and the interior graphic layout

*Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

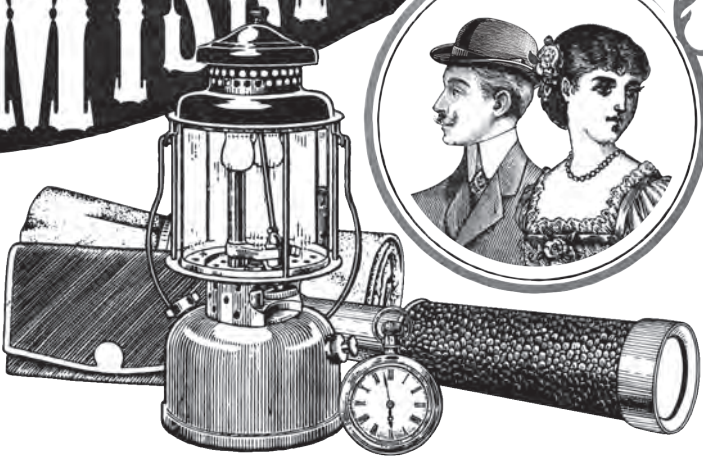
Translation © Jitka Soukopová, 2019
Cover © Stefano Moro and Annalisa Ventura, 2019
© DOBROVSKÝ s. r. o., 2019

ISBN 978-80-7642-604-7 (pdf)

DAVIDE
MOROSINOTTO

PARTE OD

MISSISSIPPI

KING
COOL

Knih, kterou se chystáte číst, je výplodem fantazie. Jakákoli podobnost s událostmi, místy, lidmi nebo společnostmi je zcela náhodná.

Tento příběh se navíc odehrává v době minulé. Konzumace alkoholu a cigaret nezletilými, hazardní hry, sexuální nebo rasistické narážky, zkrátka všechny ty skandální věci, o kterých píše tato kniha, odrážejí mentalitu lidí žijících v té dané době a mohly by pohoršit slušné mladé lidi.

A proto vám radím, slušní mladí lidé, abyste tuto knihu četli tajně a dobře ji ukryli před svými rodiči.

Překladař

ČÁST 1

A decorative flourish consisting of two symmetrical, stylized scroll-like elements that curve upwards and outwards, framing the text 'ČÁST 1'.

BAYOU

No. 6R8964 Bucktail Bass Flies. The wings are made from the hairs of a buck's tail, the bodies are pure silk, ribbed with tinsel and are fitted on Nos. 2-6, 1-0, 1 and 2 hollow point sprost hooks, made in the following styles: Buck, fawn, doe, king buck, or queen doe. State size hooks wanted. Each.....12c
 No. 6R8965 Bucktail Trout Flies. Made the same as the Bucktail Bass Fly, but smaller, tied to Nos. 4, 6 and 8 Trout hooks. One of the best luring flies on the market for trout and other small game fish. Give size hooks wanted in ordering.
 Price, each.....9c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

SIZES OF SPOON BAITS.

NOTE 2. The spoons of spoon baits come in various lengths, and the following is a list showing the length of the spoon on baits from No. 1 to 8. They may vary a trifle either way, for no two manufacturers make them exactly alike.

Nos.	1	2	3	4	4½	4¾	5	6	7	8
Length, in.	1 ¼	1 ½	1 ¾	1 ¾	1 ¾	2 ¼	2 ¼	2 ¾	2 ¾	3 ¼

Artificial Spoon Baits for Bass.

We have selected the best and most used baits, all of which we can recommend. No. 6R8966 is a fluted trolling spoon, which should please the most fastidious fisherman. This bait has three spoons, brass, nickeled and copper which are interchangeable. You can take off spoon and put on another in a few seconds. It is one of the best baits on the market. Made in Nos. 3, 4, 5, 6 and 7; sizes are same as other spoon baits. See Note 2 for sizes. Price of bait, two extra spoons, in any size (mention size you fer).....12c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

American Spinner Bait.

No. 6R8967 Best Flat Spoon, one-half hammered, best material for a rapid spinner, for bass, pickerel, etc. Nos. 2, 3, 4, 5 and 6. See Note 2 for sizes. Our special price, each.....11c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

Fluted Spoon Bait for Bass.

No. 6R8968 Fluted Trolling Spoon, full nickel plate, inside painted red, same shape spoon as Skinner's and same size hook, treble hook and fly: a first class spoon bait.
 Nos. 1, 2, 3, 4, 4½, 4¾, 5, 6, 7, 8
 Size, inches, 1 1/4, 1 1/2, 1 3/4, 1 3/4, 1 3/4, 2 1/4, 2 1/4, 2 3/4, 2 3/4
 Nos. 1, 2, 3, 4, 4½, 4¾, price, each.....10c
 Nos. 5, 6, 7 and 8, price, each.....12c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

Skinner's Spoon Bait for Bass.

No. 6R8969 The Genuine Skinner Spoon. All have hollow point hooks. Don't be fooled by imitations.
 Nos. 1, 2, 3, 4, 4½, 4¾, 5, 6, 7, 8
 Size, inches, 1 1/4, 1 1/2, 1 3/4, 1 3/4, 1 3/4, 2 1/4, 2 1/4, 2 3/4, 2 3/4
 Nos. 1, 2, 3, 4, 4½, 4¾, for Black Bass, Trout, etc. Each.....12c
 Nos. 5 and 6, for Pickerel, Pike, Lake Trout, etc. Each.....21c
 Nos. 7 and 8, for Muskallonge. Each.....25c
 State size wanted. If by mail, postage extra, 2c

Lightning Ball Bait.

No. 6R8972 Ball Bait, good nickel plated spoons, feathered treble hook. No. 1, smallest for small bass; largest ones for pickerel, pike and muskallonge. Nos. 1, 2, 3, 4, 5 and 6. Mention size wanted. For sizes see Note 2. Price, each.....15c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

No. 6R8973 Tinned Pickeral Bait, with swivel, an extra fine bait. Size 1 to 7. Mention size wanted. For sizes see Note 2. Each.....9c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

The Maloney Weedless Bass Hook.

No. 6R8975 This is the latest and most practical weedless hook on the market. It is so made that it is weighted so when casting for bass, the frog is always right side up. They are made in sizes 2-4, 2-4, 4-0 and 3-0. See page 349 for sizes and state size wanted. Price, each.....10c
 If by mail, postage extra, 1 cent.

Skinner's Casting Spoon.

No. 6R8977 The Skinner Casting Spoon is very popular, being among the best killing bass bait on the market with a small worm. Comes in two sizes. No. 1 With 1-inch spoon. Price, each.....12c
 No. 2 With 1 1/4-inch spoon. Price, each.....19c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

UDIČKA NA RYBU SMŮČKI.

Kód 6M9008 - Ve tvaru ryby, z nepromokavého hedvábí. Dostupná v několika velikostech, v modré, stříbrné, zlaté a hnědé barvě, je vhodná i k lovu větších ryb. V objednávce uveďte požadovanou velikost.
 Velikosti: 2, 3, 4, 4½ palce
 Cena: 25, 28, 32, 40 centů

Payson's Weed Guard Spoon.

No. 6R8979 Same as No. 6R8975, but hammered. Sizes in length are same. 2 1/4-inch spoon.....19c
 3 1/4-inch spoon.....24c

The Payson's Weed Guard Hook.

The Payson's Weed Guard Hook will not foul in the thickest weeds. In addition to the merits of this device as a weed guard it is a sinker in the right place and helps the bait caster. It also lands the frog belly down and a maloney in its natural position. When obstructions are reached the guard closes over the point of the hook, dropping again when the obstruction is passed. Comes in three sizes, fitted with best Carlisle hook, and two extra hooks. For sizes see cut of hooks on page 349.

No. 6R8980 2-0, 4-0 or 7-0. Price, each.....20c
 No. 6R8981 The New Reversible, 2-0 or 4-0. Price, each (mention size of hook wanted).....22c
 If by mail, postage extra, 2 cents.

UDIČKA NA RYBU

Všechno začalo vraždou pana Darsleyho. Vlastně počkat, když o tom tak přemýšlím, začalo to už o pár týdnů dřív. V to odpoledne, kdy jsme dodělali kánoi.

Ta loďka se nám opravdu povedla. Celé měsíce jsme hledali vhodný strom, až jsme objevili veliký cypřiš, co roste z hluboké vody. Tak jsme ho pokáceli. (Tedy upřímně, porazil jsem ho já a trošičku také Julie, zatímco Eddie bručel, že holka by neměla kácet stromy, a Tit se na nás mlčky díval. Ale on nemluvil nikdy.)

Když jsme ten cypřiš zdolali, vydlabali jsme v kmenu čtyři pohodlná místečka, ohoblovali jsme trup a celý ho obrousili pískem s takovou vervou, až se nám dlaně rozedřely do krve. Trvalo několik měsíců, než jsme to celé dokončili. Také proto, že jsme se rozhodli uložit kánoi v úkrytu a ten byl dost daleko od domu a já jsem tam mohl chodit jen večer, nebo když mi to maminka dovolila. Takže skoro nikdy.

To odpoledne jsem se rozhodl utéct. Mamince jsem napovídal, že musím na statek Fabronových, abych jim pomohl opravit seník, ale místo toho jsem běžel rovnou do úkrytu. To byla taková chýše, kterou jsme s bandou postavili předešlé

léto. Stála hned na okraji *bayou*, velkého močálu, a byla celá schovaná ve spleti dlouhých lián a v mračnech obřích komárů.

Úkryt nebyl nic moc, měl křivou střechu a podlahu z ušlapané hlíny, ale kromě nás o něm nikdo nevěděl a to na něm bylo to nejhezčí. Postupně jsme si ho vybavili hromadou užitečných věcí. Mohlo se k němu buď na lodi, nebo pěšky přes Vratký most a pak nebezpečnými tekutými písiky, kde prý zahynuly desítky lidí. I proto jsem to místo miloval. Dostat se tam bylo hotové dobrodružství (i když my jsme samozřejmě znali tajnou cestu vedoucí přes bezpečný úsek v močálu).

Když jsem tenkrát dorazil do úkrytu, něco málo po poledni, Julie a Tit už tam dodělávali poslední úpravy na kánoi. Julie a Tit byli sourozenci, ale kdo je neznal, nikdy by to neuhádl. Julie byla stejně stará jako já a byla krásná. Neříkám, že jsem do ní byl zamilovaný nebo tak něco, ale líbila se všem a u nás na vsi ji pojmenovali *Jolie*, to znamená „pěkná“. *Jolie* Julie, takže *Joju*. Měla zrzavé vlasy, pihy, tmavé oči a mezi předními zuby legrační mezírku.

Tit, ten měl čokoládovou pleť a kudrnaté vlasy. Byl malý, nejen proto, že byl mladší, ale byl to takový trpaslík, takže mu každý říkal *Petit*, což znamená „malý“. Julie byla bílá a Tit černý a fakt, že byli sourozenci, dělal z jejich matky šlapku, jak říkal můj bratr Chuck, podle kterého to je také důvod, proč se Tit narodil napůl idiot. Ale to je kravina: Tit byl naopak velmi inteligentní. Akorát radši mlčel. Díval se, poslouchal a byl pořád zticha. Možná mu došlo, že ti, co moc mluví, jsou hloupí. Například můj bratr Chuck nevydržel mlčet ani minutu.

Tit seděl na starém pařezu a Julie pracovala s velikým nožem na trupu lodi. Právě na něm vyřezávala nápis *EFF-RAYANTE*, což znamená „Hrozná“. Ani jsem je nepozdravil a potichu se vplížil do úkrytu, kde to smrdělo vlhkem a shnilým

bahnem. Joju měla na zemi položenou tašku z pytloviny. Zalovil jsem v ní a našel řezaný tabák, tak jsem si připravil pořádnou dýmku. Pak jsem vyšel ven, sedl si s fajfkou před úkryt a blaženě se usmíval. V té chvíli si mě Tit všiml, vždyť to říkám, že je inteligentní, a namířil na mě prstem. Julie přestala vyřezávat a utřela si zpocené čelo okrajem sukně, takže na chvíli odhalila světlé nohy, ze kterých se mi rozbušilo srdce. Joju nade mnou občas měla tuto zvláštní moc.

„Te Trois!“ zakřičela, „kdo ti dovolil vzít si můj tabák?“

Te Trois jsem já. Začal jsem se pekelně chechtat a vyskočil na nohy.

„Ale no tak,“ povídám, „vždyť jsem tu dýmku ani nezapálil. Radši mi dej nůž, nebo tady budeme do zítřka.“

Aby mi Joju nechala nůž, to ani omylem, leda přes její mrtvolu. Trochu jsem naléhal, ale pak mi nezbylo nic jiného než to vzdát a jít hoblovat veslo. Mezitím přišel i Eddie. Čahoun Eddie alias Eddie Šikmé oko, můj nejlepší kamarád. Byl o rok starší než já, dost vysoký, ale hubený, takže jsem ho vždycky přepral. Měl blond vlasy, žluté jako cukrová třtina, a staré brýle, které držely pohromadě díky provázkům. V bayou neměl brýle nikdo kromě Eddieho, protože jeho otec byl lékař a jel mu je koupit až do New Orleans.

„Není mi moc dobře,“ začal Eddie a sedl si na špalek vedle Tita. „Myslím, že mám teplotu.“

Eddie měl teplotu pořád. Neustále se cítil špatně, a když blouznil, slyšel hlasy z močálu a rozuměl řeči zvířat, ačkoli bylo každému jasné, že se jen vytahuje. Fakt ale je, že když tvrdil, že má teplotu, nešlo ho žádným způsobem přinutit k práci. Tak jsme se na sebe s Joju významně podívali a dokončili kánoi sami. Trvalo nám to několik hodin, ale před západem slunce byla hotová a byla to opravdová nádhara. Perfektní loď, která by v závodech porazila i námořní plavidla, to je jisté.

Jelikož jsem loď vyrobil já, měl jsem samozřejmě výsadní právo spustit ji na vodu. Jenže o tom Julie a Eddie nechtěli ani slyšet, zatímco Tit se rovnou posadil dovnitř a odmítal vylézt. Nakonec jsme se dohodli, že ji spustíme všichni. Společně jsme ji odtáhli do vody a krásně plavala, dokonce byla výš, než jsme čekali. Jeden po druhém jsme do ní naskákali, já se posadil vzadu a začal pomalu veslovat mezi ostrůvky a potopenými kmeny, které trčely z nehybné vody jako prsty.

Bylo vlhko a horko jako v peci, slunce prosvítalo mezi stromy a vrhalo na močál podivné stíny. Pádloval jsem tak dlouho, dokud úkryt nezmizel daleko za námi. Když jsem se unavil, zastavili jsme, abych si konečně zapálil tu dýmku.

„Dej to mně,“ řekla Julie, „je to přece můj tabák.“

„Já kouřit nebudu, mám teplotu,“ nechal se slyšet Eddie.

Zatímco Julie zapalovala dýmku, já jsem připravoval rybářské pruty s mojí parádní návnadou. Tu návnadu jsem si vyrobil úplně sám a byla mnohem lepší než ta z Katalogu.

„Bacha, tahle část bayou je nebezpečná,“ pravil vážně Eddie, „slyším z vody zvláštní zvuky.“

„Kecáš,“ setřela ho Joju.

„To teda nekecám,“ bránil se Eddie, „slyším šepot, bručení a pískání. Podle mě to jsou ploskolebci a je jich tam několik stovek.“

Ploskolebci vodní jsou velice nebezpeční hadi a jejich kousnutí může být smrtelné. Ale já jsem si nemyslel, že jich tam byly stovky, jak tvrdil Eddie. A pak, moje návnada nepřitahovala hady. Možná by přilákala sumce, to jo, a klidně nějakého pořádného macka.

Tak jsem hodil udici do vody, pohodlně se usadil a začal klábosit s ostatními. Eddie vyprávěl, že minulou noc to na paní Boucherovou přišlo a narodila se jí holčička, jenže se narodila se šesti prsty na levé ruce a to je špatné znamení.

Nikdy jsem nepotkal nikoho, kdo věřil takovým hloupostem jako Čahoun Eddie.

Julie zase vyprávěla, jak skoro chytila obrovskou želvu, která jí málem ukousla nohu. Kdyby něco podobného řekla jiná holka, myslel bych, že si všechno vymyslela. Ale Joju znám, a když to říká ona, tak je to pravda.

V tu chvíli to prutem šklublo tak, že málem vypadl z loďky. Jen tak tak jsem ho zachytil.

„Něco jsem chytil!“ zakřičel jsem. „Podle toho, jak táhne, to bude pěkný kus!“

Eddie se zvedl, že mi pomůže, ale přikázal jsem mu zůstat na místě. Ještě aby tak převrhl loďku a všichni jsme skončili ve vodě. Koneckonců, ti ploskolebci tam mohli být doopravdy.

Zapřel jsem se nohama, stiskl pevně prut a připravil se na dlouhý souboj. Byl to obrovský sumec, to bylo jisté. Největší sumec, co kdo kdy ulovil v téhle části bayou.

Jenže jsem se mýlil. Návnada vyplavala nahoru po prvním šklubnutí a na háčku nebyla žádná ryba, ale děravá konzerva špinavá od bahna.

„Ble, jenom plechovka od rajčat, hoď ji zpátky,“ řekl Eddie.

„Počkej,“ řekla Julie, „ta konzerva se nám může hodit. Můžeme si z ní udělat lampu do úkrytu.“

„A budeme sem moci chodit i v noci,“ navrhl jsem.

„Ale v noci jsou tady skřítkové,“ vyjekl Eddie.

„Blbost,“ uchechtla se Joju.

„To teda jsou!“ nedal se Eddie. „Poletují přes močál jako modrá světýlka!“

Už to vypadalo, že se ti dva začnou hádat, ale malý Tit něco zamumlal, natáhl ruku a vylovil plechovku. Něco v ní zacinkalo.

„Ukaž, dej to sem.“ Vzal jsem mu ji a vytil obsah konzervy na dno lodi.

Vytekla z ní blátivá voda a s ní tři mince. Jednodolarové mince, které se blýskaly na slunci jako tři hvězdy.

„Tři dolary!“ hlesl Eddie a natáhl se po nich.

Prudce jsem ho odstrčil, až málem vypadl z lodi.

„Ruce pryč,“ pohrozil jsem mu, „já jsem je vytáhl, takže jsou moje!“

„Ale rybářský prut je můj.“

„Jo, ale návnada je moje.“

„A kánoe je nás všech,“ vložila se do toho Julie. „A kdybych tady nebyla já a Tit, tak byste teď neměli ani plechovku, ani peníze.“

Mince se třpytily na dně lodi a my tam seděli a pozorovali je.

„Mohli bychom si vzít každý jednu...“, zamyslel se Eddie.

„Jenže mince jsou tři a my jsme čtyři,“ řekl jsem.

„Ačkoli Joju a Tit jsou vlastně sourozenci.“

„Za jeden dolar se dá koupit něco dobrého,“ přemýšlela Julie. „Ale hned tři dolary, to už je hotový poklad. Podle mě musíme rozhodnout společně, jak je utratíme.“

„Vsadím se, že za tři dolary nám pan Travert prodá půl obchodu,“ přemýšlel Eddie, „a já bych se nacpal sladkostmi, až by mi prasklo břicho!“

„Nebo můžeme koupit prasátko u pana Fabrona,“ navrhl jsem. „Budeme ho chovat tady v úkrytu a každý den mu budeme nosit zbytky jídla. Až bude velké, prodáme ho a zase koupíme tři nebo čtyři selátka. Založíme si chov prasat a za pět let budeme bohatí.“

„Pět let je strašná doba!“ zaprotestoval Eddie. „A co když prasátko onemocní a umře?“

„Já to se zvířaty umím,“ opáčil jsem, „proto taky chodím pomáhat na statek Fabronových.“

„To ještě nic neznamená...“

Zatímco jsme diskutovali, Joju potichu pozorovala mince. Najednou se usmála, vzala je a pevně sevřela v dlani.

„Mám lepší nápad,“ řekla vítězně.

„Co?“ zeptal jsem se.

„Katalog,“ odpověděla. „Můžeme koupit něco z Katalogu.“

Our big ACME FOREST RESERVOIR WOOD BURNING COOK STOVE,

REDUCED TO **\$15.67.**

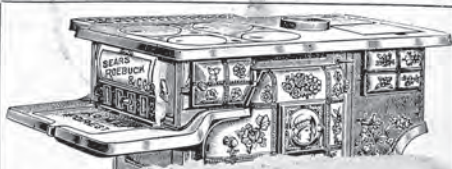
HAVING PATTERNS and molding flasks to make the large quantities, we find ourselves somewhat overstocked, and to dispose of the surplus at once, we are offering this big wood burning cook stove, either with or without reservoir, at about 3 cents per pound, only \$15.67 for the big reservoir stove, a price heretofore unknown.

From the illustration, engraved by our artist from a photograph, you can get some idea of the appearance of this handsome, extra large, heavy wood burning cook stove. We furnish it either with reservoir, as illustrated, or without, as desired, at the following prices:

No. 22R1148 Price, No. 5 with reservoir... **\$15.67**
 No. 22R1150 Price, No. 5 without reservoir... **\$11.76**

These big stoves are made for wood exclusively. They will take wood 27 inches long. The Acme Forest is made from special patterns: has an extra large fire box, very large oven, giving you an extra heavy, handsome, durable stove.

OUR ACME FOREST has a very large oven, large fire

KUCHYŇSKÁ KAMNA NA DŘEVO

Kód 220002 - Kuchyňská kamna pouze na dřevo, ne na uhlí. Vysoce kvalitní výrobek. Bez zásob paliva, bez kouřovodu. Zahřnuje nádobu na popel.

Rozměr pece: 16 x 14 x 10,5 palce
 Cena: \$ 5,75

\$ 5.75

FOR COAL OR WOOD.

Prices are cash with the order, delivered on the cars at our foundry in Central Ohio, and do not include any pipe or cooking utensils. See pages 580 to 593.

Catalogue Number	Stove Number	Size of Oven, inches	Weight, pounds	Price
22R326	7-14	12 1/2 x 13 x 9	172	\$5.55
22R327	7-16	16 x 14 1/2 x 10	202	6.85
22R328	8-16	16 x 14 1/2 x 10	202	6.90
22R329	8-18	18 x 17 x 11	244	8.30
22R330	9-18	18 x 17 x 11	244	8.25

Oven measurements do not include the swell of oven door.

Our Acme Queen is a coal burning stove, but is suitable for hard coal, soft coal or wood. We furnish with every stove an extra grate for wood, and you can use it for wood or for coal.

It has very large flues, cut tops, heavy cut centers supported by post, heavy covers, heavy linings with very heavy sectional fire back, large balled ash pan, slide hearth plate, outside oven shelf, pouch feed, oven door kicker, nickel plated panel on oven door, nickel plated name plate on front door, nickel plated door knobs and tin lined oven door.

When ashes are removed from under oven they are scraped into the hearth, avoiding all possibility of spilling the ashes on the floor when cleaning stove.

Each stove is furnished with a lifter, shaker and scraper for removing the ashes from under the oven.

If you do not burn coal at all make your selection from the Acme Leader, Catalogue Nos. 22R209 to 22R213. **DIMENSIONS.**

FOR COAL OR WOOD.

Prices are cash with the order, delivered on the cars at our Central Ohio foundry, and do not include any pipe or cooking utensils. See pages 580 to 593

Catalogue Number	Stove Number	Size of Oven, inches	Weight, pounds	Price
22R331	7-16	16x14 1/2 x 10	255	\$ 9.48
22R332	8-16	16x14 1/2 x 10	255	9.53
22R333	8-18	18x17 x 11	300	10.60
22R334	9-18	18x17 x 11	300	10.65

Oven measurements do not include swell of oven door. If you do not use coal at all, make your selection from the Acme Leader, Catalogue Nos. 22R214 to 22R217. Always state which fuel you desire to use.

At \$9.48 to \$10.65 delivered on the cars at our foundry in Central Ohio. This is the exact same stove as the Acme Queen previously illustrated under No. 22R326, at \$5.55 to \$8.25, with the addition of the large porcelain lined reservoir as shown in illustration. **DIMENSIONS.**

Stove No.	Size of Lids	Top, including Reservoir	Height	Pipe Collar	Fire Box
7-16	No. 7	22x40	25 1/2	6	16 1/2
8-16	No. 8	22x40	25 1/2	6	16 1/2
8-18	No. 8	24x44	28 1/2	7	18
9-18	No. 9	24x44	28 1/2	7	18

DIMENSIONS.

KUCHYŇSKÁ KAMNA NA DŘEVO

Katalog, jak všichni dobře věděli, byl slavný katalog zboží pana Walkera a slečny Dawnové: Nejlepší ceny! Utrať chytře svoje peníze! Reklamace zboží zaručena!

Podle reklamy to byla druhá nejčtenější kniha Ameriky, hned po Bibli, ale já si myslím, že ve skutečnosti byla na prvním místě. Také proto, že v našem kraji nebylo moc lidí, kteří uměli číst, a Katalog měl alespoň obrázky. Krásné obrázky. Dva tisíce stran plných nejrůznějších věcí a každá tam byla namalovaná tak věrně, jako byste se dívali na opravdový předmět.

Byly tam knoflíky, léky, kladiva a nářadí. Vozy. Sedla pro koně. Šperky a hodinky, klobouky, oblečení a dámské boty. Pušky. Rybářské pruty. Boxerské rukavice. Sada nástrojů k výrobě vlastního domu. Stačilo pomyslet na nějakou věc, na jakoukoli věc na světě, a bylo jisté, že v Katalogu byla. Pěkně uspořádaná mezi ostatními, namalovaná černým inkoustem vedle svého popisu a ceny, samozřejmě.

Pan Fabron říkal, že před mnoha lety bylo možné v Katalogu koupit i otroky z Afriky, ale podle mě si dělal legraci: pan Fabron si rád vymýšlel. Mně by se ostatně nelíbilo, kdybych

si mohl koupit Tita v katalogu. Nebo bych ho koupil a hned bych ho daroval Joju, aby byli zase spolu.

Pro naši bandu byl Katalog v každém případě ta nejúžasnější věc, kterou jsme si mohli představit. Nosili ho do všech domů v bayou vždy na začátku roku, a když přišel, slavilo se to snad víc než Vánoce.

Každý den po večeři si maminka sedla do houpací židle s Katalogem na kolenou a prstem projížděla po obrázcích, jeden po druhém, a když narazila na něco zajímavého, ptala se mě: „Te Troisi, co je tady napsané?“

Já jsem jí to přečetl a ona se pak zeptala: „Te Troisi, kolik to stojí?“

A já jsem řekl cenu.

Ona se usmála a nic neřekla, její prst se ale znovu začal pohybovat po stránce, jako by už na všechno zapoměla.

Jen jednou jedinkrát se její prst zastavil na obrázku a tam zůstal. To bylo před dvěma lety, když naše stará kamna praskla a na podlahu se vysypala hromada žhavého uhlí, od kterého málem chytl celý dům.

Kamna se už nedala používat, takže jsme nějakou dobu museli žít v zimě. Jenže potom už byla zima tak velká, že Te Cinq, můj mladší bratr, dostal vysokou horečku a skoro umřel. Ne jako ty teploty, co si vymýšlel Eddie. Nakonec maminka rozhodla, že koupí nová kamna, takže po mnoho večerů jsem musel předčítat Katalog na stránce, kde byla kamna. Stále dokola jsem musel číst popisky a ceny kamen, zatímco maminka kroutila hlavou, ale další večer bylo to samé.

Nejlevnější kamna stála pět dolarů a sedmdesát pět centů, a když k tomu připočteme dopravu, tak to celé vyšlo na sedm dolarů. Maminka šla do vesnice s Ninou, to byla naše kobyłka. Když se vrátila, Nina už s ní nebyla, zato měla peníze na kamna.

Trochu mě to mrzelo, protože Nina byl dobrý kůň a taky jsme pak místo ní museli tahat vozík sami, hlavně já a můj bratr Te Deux, ale nevadí. Kamna byla v zimě důležitější.

Ale to jsem odbočil. Chtěl jsem říct, že nápad Joju byl geniální, a jestli jsme měli rozhodnout společně, jak utratit ty tři dolary, tak Katalog byl bezpochyby nejlepší řešení.

Obrátil jsem směr a rychle vesloval až k úkrytu. Vytáhli jsme kánoi na břeh a pak ji celou přikryli větvemi, aby ji nikdo nenašel a aby třeba někoho cizího nenapadlo ji odnést pryč. Potom jsme v podlaze úkrytu vyhrabali díru a schovali tam ty tři mince. Díru jsme zahrabali tak dobře, že vůbec nebyla poznat. Konečně jsme se vydali k domovu: já jako první jsem dělal cestu v tekutých píscích, za mnou Joju, která vedla Tita za ruku, a nakonec Eddie. Na rozcestí za Vratkým mostem jsme se rozloučili jako obvykle.

Ed bydlel ve vesnici, kde měl jeho otec ordinaci. Joju a Tit žili v domku vedle Mc Coyových plantáží, ale abych řekl pravdu, udělali by líp, kdyby se přestěhovali do našeho úkrytu. Tak ošklivé to u nich bylo.

Já jsem šel k nám domů. Bydlelo nás tam pět: maminka, můj starší bratr Chuck, pak Te Deux, já a Te Cinq. Tatínek umřel, když jsem byl malý, a pamatuji si ho jen velmi matně.

Te Quatre, to znamená „čtyři“, se narodil rok po mně, ale umřel, když jsem byl ještě v plínkách, proto si ho vůbec nepamatuju. Ale maminka řekla, že mu nemůžeme ukrást jméno, takže poslední bratr zůstal Te Cinq, to znamená „pět“.

Samí kluci, kromě maminky, která nám říkala „moje malá armáda“. To se mi líbilo, akorát mně vadilo, že byl mezi námi i Chuck, protože ten nikdy nic nedělal, jenom zbytečně mluvil a ještě k tomu nás všechny pohlavkoval.

Když jsem přišel na statek, byl tam Te Cinq, který si hrál v blátě, a Te Deux, který právě krmil zvířata. Hned na mě zavolal, ať mu jdu pomoci.

Ani trochu se mi nechtělo, ale Te Deux řekl: „Dělej, nebo budeš litovat.“

Šel jsem k němu, protože to znělo jako výhrůžka.

„Čeho budu litovat?“ zeptal jsem se a pomohl mu s kýblem pro prasata.

Te Deux neodpověděl a místo toho se ušklíbl tak, jak umí jen on.

„Kde jsi dnes byl?“

„U Fabronových,“ odpověděl jsem, „pomáhal jsem jim se seníkem.“

„Aha, tak to musíš být unavený.“

„To jo, dost.“

„To věřím.“

Te Deux měl patnáct let a už byl stejně velký jako Chuck. Ale na rozdíl od Chucka byl hodný, měl dobrácké oči a vůbec neuměl lhát.

„Hej, stalo se něco?“ zeptal jsem se, ale Te Deux jen vzdychl a vylil do ohrady kýbl šlarchy. Chvíli jsme tam stáli a dívali se, jak se prasata koušou a přetlačují, aby se co nejdříve dostala ke žlabu s krmivem, jako by tam na ně čekalo pečené kuře.

„Běž za maminkou,“ vzdychl znovu Te Deux, „už na tebe čeká pěkně dlouho.“

Když se můj bratr choval takhle, bylo úplně zbytečné se snažit dostat z něj něco dalšího. Tak jsem ho tam nechal s prasaty a šel do domu, dokonce jsem nezapomněl otřít si špinavé boty do rohožky přede dveřmi.

Maminka byla v kuchyni u plotny a míchala v hrnci *court-bouillon*, rybí polévku, která je zrovna moje oblíbené jídlo. V místnosti bylo horko, stěny byly pokryté mastnotou z vaření a nad stolem zběsile poletovaly mouchy, které se štouchaly ještě víc než prasata u žlabu.

Když mě maminka slyšela vejít, zvedla hlavu a odfoukla si z čela pramen vlasů. Byla celá v černém, protože co umřel

tatínek, oblékala jen černou barvu. Z ohrnutých rukávů vykukovaly její paže, tak silné, že by s ní v páce prohrál i pan Dubois, a ten byl nejsilnější v kraji.

„Tady jsi,“ řekla.

„Promiň, že jdu pozdě, ale trochu se nám to protáhlo...“

„A jak se má Michel?“

Michel Fabron byl nejmladší syn Fabronových a byl stejně starý jako já.

„Dobře,“ odpověděl jsem, „byli jsme na střeše seníku celé hodiny, v tom vedru...“

Maminka po mně střelila pohledem. V tu chvíli jsem pochopil, že je zle.

„Opravdu?“ řekla, „to jsem ráda, že byl Michel schopný vylézt na střechu už dnes. Nevěřila bych, že se tak brzy zotaví...“

Dobrá, teď už jsem měl absolutní jistotu, že se něco stalo.

„Kolem třetí k nám přišel pan Fabron,“ pokračovala maminka. „Michel spadl ze zídky a zlomil si nohu, tak si Fabron půjčil náš vozík a dovezl ho do vsi za doktorem Brownem.“

Tatínek Eddieho.

„A víš, co je nejzajímavější? Seník Fabronových nepotreboval žádnou opravu. A když jsme přijeli do vsi, protože já jsem šla samozřejmě s nimi, doktor Brown tam běhal a všude hledal svého syna Edwarda a ptal se mě, jestli jste vy dva náhodou zase neutekli do bayou kvůli nějaké hloupé, nebezpečné zábavě...“

Zhluboka jsem se nadechl.

„Promiň, mami.“

Její tvář byla temnější než její černé oblečení.

„Můžeš mi vysvětlit, cos dělal celý den, místo abys byl u Fabronových?“

„Byl jsem venku s Eddiem,“ přiznal jsem. „Šli jsme na ryby.“

„A kde máš ty ryby? Ráda je přidám do polévky.“

Ale já jsem neměl ani malinkou rybičku, protože jakmile jsme viděli ty tři dolary, rychle jsme se vrátili do úkrytu a žádné rybaření nás už nezajímalo.

Maminka zavrtěla hlavou: „Te Troisi, už nejsi malé dítě...“

Věděl jsem, co bude následovat. A upřímně, neměl jsem chuť to poslouchat, protože pokaždé, když maminka nasadila pohřební výraz, cítil jsem se provinile. Měla dlouhou řeč a já tam stál se sklopenou hlavou a nakonec řekla, že bude lepší, když půjdu spát bez večeře, protože kdoví, kolik ryb jsme snědli s Eddiem, a že bude ještě lepší, když budu odteď sekat dobrotu.

Měl jsem hlad, že bych zhltl všechny courtbouillon a ještě vytřel hrnec chlebem, kdyby zbyl, ale takhle jsem jen povzdychl a mlčky odešel. Je fakt, že mě mohlo napadnout přinést domů alespoň jednu rybu.

Můj pokojík byl ve druhém patře a byl maličký. Spali jsme tam všichni bratři kromě Chucka, ten jako nejstarší měl svůj vlastní pokoj. Protože jsme tam byli tři, místo bylo sotva na spaní, a navíc se tam pořád někdo motal, takže se mi skoro nikdy nepoštěstilo mít místnost jen pro sebe.

Zavřel jsem dveře a ještě zajistil kliku provázkem, pak jsem nadzvedl matraci a vytáhl svoji tajnou skříňku s poklady. To byla dřevěná krabička, kterou jsem si vyrobil předešlé léto.

Uvnitř byly moje oblíbené věci a taky to, na co mi Te Cinq nebo Chuck nesměli sahat, jako například hrot indiánského šípů, který jsem našel v bayou, veverčí pracka a orlí pero a kousek vyřezávaného dřeva.

Chvilí jsem se v tom přehraboval, ale moje myšlenky stále utíkaly k těm nalezeným třem dolarům. Co bychom s nimi mohli udělat?

Ze snění mě vytrhl zvuk zvonu, to maminka dole svolávala bratry k večeři. Ze všech nejvíc bylo slyšet Chucka, ptal

se, kde jsem, a pak jsem ho slyšel nadávat, že jsem lenoch a budižkničemu. Ale mně bylo jedno, co si myslí Chuck.

Oddělal jsem provázek z kliky, pomaloučku otevřel dveře, aby nezaskřípaly, vyklouzl ven a pak do maminciny ložnice. Tam byla velká manželská postel, ve které maminka spávala i po smrti tatínka. Na policiče u postele ležel mamincin čepec na spaní, malá svíčka a Katalog.

Na obálce Katalogu byla nakreslená mapa světa a přes ni koleje, po kterých uháněl parní vlak. Obálka byla celá osahaná, protože jsme v Katalogu listovali každý večer, a nejvíc samozřejmě maminka. Popadl jsem ho a znovu se zavřel v pokojíku. Lehl jsem si na postel a začal v něm listovat, stránku po stránce.

Byly tam stříbrné lžice, ty by udělaly mamince velkou radost, a také předměty, které jsem neznal, třeba jakýsi „elektrický reostat“. Byly tam klavíry za padesát dolarů a housle za dva dolary. Knihy, tolik knih, že by domácí knihovna Eddieho zbledla závistí.

Byla tam pera, inkousty a další věci do školy (ty bych tedy rozhodně nekoupil), bylo tam kolo za osm dolarů (které bych naopak koupil moc rád).

Celá jedna strana byla plná zavíracích nožičků, jeden hezčí než druhý. Byla tam kadeřnická křesla, jako má pan Flinch dole ve vsi. Lamy, vrtačky, límečky na košile.

A pak jsem to uviděl...

Přísahám, že se mi na chvíli zastavilo srdce. Protože jsem našel přesně to, co jsem hledal. Ideální předmět. A stál ještě o něco méně než tři dolary, které jsme měli.

Our \$1.67 Double Action Revolver.

No. 6R1197 Forehand & Wadsworth safety hammer, double action revolver, full nickel plated, rubber stock, rifled barrel, rebounding lock, safe, reliable and accurate, 32-caliber, 2 1/4-inch octagon barrel, 6-shot, using cartridge No. 6R2377. Weight, 15 ounces. Our price..... \$1.67

No. 6R1198 38-caliber, 2 1/4-inch octagon barrel, 5-shot, using cartridge No. 6R2388. Weight, 15 ounces. Our price..... \$1.67

If by mail, postage extra, 20 cents.

These goods are genuine, and new from the factory. Beware of imitations and shop worn goods, which are sold for new goods by some firms. We handle nothing but first class goods.

The Forehand Perfection Automatic 5-Shot Revolver for \$3.10.

Forehand Perfection Automatic, small frame, rebounding lock, positive stop on cylinder, and hammer blocked, same as in other Forehand Automatics. Accidental discharge impossible. Using cartridge No. 6R2377. Weighs but 13 ounces. A fine pocket revolver. Full length, 7 1/4 inches.

No. 6R1205 32-caliber, 3-inch, nickel plated \$3.10

No. 6R1207 32-caliber, 3-inch, blue steel frame and barrel. Price..... \$3.50

If by mail, postage extra, 17 cents.

Our \$3.10 Forehand Automatic. 32 and 38-Caliber.

Forehand Automatic 5-inch Barrel Revolver, \$3.60.

Taking same cartridges as the Smith & Wesson Double Action Revolvers.

32 and 38-caliber.

Forehand Automatic. Same as No. 6R1219 but with 5-inch barrel. These are made with the same care, skill and accuracy as the other Forehand revolvers.

No. 6R1225 32-caliber, nickel plated, 5-inch \$3.60

No. 6R1227 32-caliber, blued, 5-inch..... 4.00

No. 6R1226 38-caliber, nickel plated, 5-inch 3.60

No. 6R1228 38-caliber, blued, 5-inch..... 4.00

If by mail, postage extra, 27 cents.

Our \$3.60 Forehand Hammerless. SMALL FRAME.

32 and 38-Caliber.

TAKES CARTRIDGES

No. 6R2377 AND

No. 6R2388.

We offer you at \$3.60 a hammerless revolver which has never been retailed at less than \$6.00. No other house will meet our price. Make a comparison and decide for yourself. This is the celebrated Forehand & Wadsworth new style hammerless revolver, made by Forehand Arms Co. No better revolver made. Automatic shell extractor, double action, self cocking, rebounding lock, absolutely safe catch to lock hammer, made of best material, beautifully finished throughout, accurate and reliable. All center fire, nicely nickel plated without, uses Smith & Wesson center fire cartridges, 5-shot; 38-caliber, 5-shot; 32-caliber, 5-shot; and No. 6R2388. Price, \$3.60

\$ 1.95

POLICEJNÍ REVOLVER

Kód 61R510 - Dvojitý, s automatickým nabíjením. Kalibr 38, vroubkovaná hlaveň, bezpečný a spolehlivý. Všechny části lze odmontovat. Kompatibilní s náboji Kód 92R510.

Hlaveň: 31/4 palce
Váha: zhruba 18 unci
Cena: \$ 1,95

...times happens that we are... from every part of the United States... single item, which exhausts the stock... It also sometimes happens that one of our factories is destroyed by fire. Sometimes it happens that one of our factories falls in business, has labor strikes, can't make goods as fast as we can sell them, etc., and while we try as far as possible to deal with reliable factories, we cannot guarantee to furnish goods under these conditions, but we always do the best we can for our customers. If you can give us a second choice when we are out of an article it will avoid delay in shipping your order.

...freight, as it is... you include enough needed goods from our big catalogue to make a shipment of 50 to 100 pounds, the entire shipment will be very near as cheap by freight as the gun alone would cost by express. When shipping 50 to 100 pounds or more by freight it makes the freight charges cost practically next to nothing on each item.

POLICEJNÍ REVOLVER

V noci bylo bayou místem duchů. Stromy byly vyšší, stíny delší, liány se hýbaly ve větru jako obrovské pavučiny. Voda se smísila s bahnem ve svítící plochu, vypadala jako sklo a proměnila se v nebezpečnou past.

Byly tam slyšet podivné zvuky, řev zvířat a hrůzný šepot, linul se tam hnilobný zápach, všude číhali dravci.

Já jsem věděl, že to jsou všechno hlouposti a že duchové neexistují. Jenom taková naivka jako Eddie tomu mohl věřit. Ale je pravda, že noční bayou byl ohromný zážitek, a kdo říkal, že ne, byl ještě hloupější než ten, kdo věřil na strašidla.

Když všichni spali, otevřel jsem okno, vyšplhal na římsu a spustil se dolů. Te Cinq se vzbudil zrovna ve chvíli, kdy jsem lezl ven, ale byl zticha, protože věděl, že jinak ode mě dostane výprask. Naopak Te Deux by se nevzbudil, ani kdyby mu stříleli u hlavy.

Utíkal jsem ve tmě, v jedné ruce zhaslou lucernu, ve druhé Katalog. Už dva dny jsem v něm listoval stále dokola, znal jsem ho skoro nazpaměť. Ale pokaždé jsem se vrátil k předmětu, který mi padl do očí ten první večer, kdy se maminka

rozzlobila kvůli historce s Fabronovými a zavřela mě v pokojíku jako nějakého vězně.

To odpoledne se Eddiemu podařilo utéct k nám na statek. Nechal mi tam lístek, kde bylo modrým inkoustem napsáno jediné slovo: PŮLNOC.

Za rozcestím začínal močál, tam bylo třeba se prodírat vysokou trávou mezi neviditelnými rybníky a stromy, za kterými se schovával měsíc. Mohl jsem rozsvítit lampu, ale to bych se dostal do vážných problémů: při světle nebylo možné rozeznat pevnou půdu od pohyblivých písků, takže bych riskoval, že spadnu do močálu a ten mě navždy pohřbí. Světlo navíc přitahovalo zvířata, a jestli neexistují skřítkové, tak hadi ano, to je jisté.

Začal jsem si pohvizdovat, ale každou chvilku jsem zmlkl, protože ve tmě sice vidím jako rys, ale v noci to bylo v bayou na pováženou.

Náhle jsem uslyšel zvuk, alespoň se mi to zdálo, takový dušený křik a cosi bílého se vlnilo mezi stromy a zlověstně šumělo.

Zůstal jsem stát jako zařezaný. To vlnění se objevovalo a zase mizelo, a když mi došlo, že se to přibližuje, moje nohy se rozhodly začít utíkat. Pelášil jsem jak o život, do jednoho boku mi bouchala lampa, u druhého o sebe divoce plácalo všech dva tisíce stran Katalogu.

Duch, duch, duch! Srdce mi bušilo až v krku, už jsem byl jen kousíček od mostu, když v tom se na mě to hrozné stvoření vrhlo a povalilo mě na zem. Začal jsem kolem sebe zuřivě mlátit pěstí a děsivé stvoření zařvalo: „Au!“ Mělo úplně stejný hlas jako Eddie.

Prostěradlo sklouzlo na zem a opravdu, objevil se Eddie, z nosu mu padaly křivé brýle a já byl tak rozzuřený, že jsem mu dal ještě pěstí do břicha a pořádně ho kopl, aby si příště pamatoval, že nemá dělat pitomé žerty.

Eddie se nejdříve zkusil prát, škrábal jako ženská, ale pak si uvědomil, že riskuje pořádnou nakládačku, tak to začal urovnávat škemravým hláskem. Ten nasazoval vždy, když ho někdo bil.

„Nechtěl jsem tě vylekat.“

„Blbost,“ zavrčel jsem, „chtěl jsi, abych měl infarkt!“

„To není pravda. Jen jsem komunikoval s močálem a duch bayou mi přikázal, abych vyhnal všechny vetřelce...“

„Říkáš blbosti a já nejsem vetřelec.“

„Jasně, já to vím, ale duch močálu to neví, že jo?“ přesvědčoval mě Eddie.

Možná měl pravdu, možná ne. V každém případě jsem byl naštvaný, že jsem mu na to skočil jako idiot. Třeba bych se cítil líp, kdyby ten stejný žertík udělala Joju?

Schovali jsme se s Eddiem za strom a čekali, jenže dlouho nikdo nešel, tak nás to přestalo bavit. Vydali jsme se na cestu přes most a tekuté písky až k úkrytu a tam jsme viděli světlo. Joju už tam dávno byla.

Tit spal schoulený v koutě jako malé medvídko, zatímco na rozbité bedně seděla Julie s hlavou v dlaních a dívala se do svíčky před sebou. Hned jak jsem ji uviděl, mi bylo jasné, že něco není v pořádku.

Za prvé, protože nepozdravila, jen se na nás mlčky podívala. Za druhé, protože na krku měla modřinu jako tlustou pijavici. A to nebyl typ modřiny, kterou si člověk udělá pádem ze stromu nebo zakopnutím na schodech.

Joju už jsem znal nějakou dobu a měl jsem ji rád a také jsem věděl, že když měla tyhle modřiny, bylo lepší ji nechat na pokoji. Ale Eddie byl natvrdlý, a tak si spravil brýle na nose a vykřikl: „Ty jo, Julie, co se ti stalo?!“

To bylo to nejhorší, co mohl říct. Čekal jsem, že Joju vyskočí a dá mu pěstí, ale kupodivu se na něho jen dlouze podívala a řekla: „Nic.“

„Jak nic? Máš strhaný obličej a vypadáš, jako by ti někdo...“
Pak se zarazil. Můj kamarád Eddie je sice trochu jednodušší, ale je to v podstatě dobrák a nikomu by neublížil.

Zakašlal jsem a vytáhl Katalog, co jsem měl schovaný pod košilí. Všiml jsem si, že byl celý zablácený od té rvačky s Eddiem, ale v té chvíli mi to bylo fuk a řekl jsem: „Pojďte sem, podívejte, co jsem našel...“

Já a Eddie jsme si přisedli k Joju. Nenápadně jsem se na ni podíval, oči měla tvrdé a studené jako kámen. Nevěděl jsem, jestli jí ty modřiny udělala její máma nebo někdo jiný, třeba některý z těch chlapů, co občas chodili do domku u plantáže, každopádně jsem cítil, že bylo lepší se neptat a být zticha. Protože existují rány, které jsou vidět, a rány, které vidět nejsou, a většinou jsou to právě tyhle, které bolí víc.

Hrdě jsem otevřel Katalog, ale rukou přikryl stranu, aby nebylo hned vidět, co jsem našel.

„Vím, jak nejlépe utratíme naše tři dolary,“ řekl jsem.

„Jak?“ zeptal se Eddie a odděloval mi ruku.

Ale já jsem si samozřejmě nechtěl nechat vyfouknout překvapení jako nějaký trouba, tak jsem se sebevědomě uchechl a prohlásil: „Koupíme si policejní revolver!“

Slavnostně jsem jim ukázal obrázek.

„Policejní dvojčinný revolver, automatický, kalibr 38, bezpečný a spolehlivý,“ hlásal popisek. „Všechny části lze odmontovat.“

Pistole stála necelé dva dolary, takže by nám zbyly peníze i na náboje a poštovné... A možná i pár centů na sladkosti z obchodu pana Traverta.

Já už jsem si představoval, jak chodím po vsi s pistolí za opaskem, přesně jako šerif. V neděli bych počkal, až Donnie Le Beau vyjde z kostela ve svém novém šviháckém klobouku a *BUM!* jednou ranou bych mu ho sestřelil z hlavy. Jeho

kamarádi by se začali smát a Becky, která měla oči jen pro něj, by měla oči jen pro mě...

„K čemu nám bude revolver?“ zeptal se Ed.

„Co prosím?“ zeptal jsem se já, protože ani Čahoun Eddie nemohl mít tak pitomou otázku.

„Chci říct, vždyť už máte doma vzduchovku, ta přece střílí ještě dál...“

„Ty vůbec nepřemýšlíš!“ křikl jsem na něho uraženě. „Víš, kdo je to Billy the Kid? Jesse James? Butch Cassidy?“

Přes brýle bylo vidět Eddieho oči velké jako dvě vejce.

„To jsou... zločinci?“ zakoktal zmateně.

„To jsou největší zločinci v západní Americe!“ opáčil jsem. „Kriminálníci používají vzduchovky? Jasně že ne! Vzduchovky jsou pro vesničany. Zločinci mají revolyvery!“

Eddie se poškrábal za uchem a usilovně přemýšlel.

„Já nevím, jestli používají revolyvery, ale přece když chci trefit cíl, tak vzduchovka je mnohem lepší. Joe Indián jednou zastřelil vzduchovkou medvěda. To by se s revolverem nedalo.“

„To je jasné, že nedalo!“ odpověděl jsem. „A to je přesně ono: vzduchovky jsou dobré k lovu, kdežto zločinci používají pistole, protože jsou to hrdinové. Takže když budeme mít revolver, budeme hrdinové i my.“

„Ale já nechci, aby se ze mě stal kriminálník,“ zabrblal Eddie.

Povzdechl jsem. „Právě proto si koupíme *policejní* pistoli! Tak je to napsáno v Katalogu, že jo?“

Eddie začínal vypadat přesvědčeně, tak jsem do něj ještě chvíli hustil a vysvětlil mu, že ve vsi by nás pak požádali, abychom byli šerifové, a možná by nám i připnuli hvězdu na košili. Všichni by nás respektovali, zažili bychom plno dobrodružství a dočkali bychom se velké slávy, jako ti hrdinové z časopisů za jeden cent, které jsme našli mezi lejstry Eddieho otce.

Joju dál mlčela, pak ale najednou zvedla hlavu a potichu řekla: „Jsem pro. Já dobře vím, co bych udělala s revolverem...“

V ten moment Tit ze svého pelíšku hlasitě zívá a to bylo znamením, že souhlasí i on. Tím to bylo uzavřené.

Tedy uzavřené... Pokud jsme chtěli opravdu objednat revolver z Katalogu, měli jsme před sebou spoustu práce. Tak například jsme nemohli jen tak přijít za panem Quenauem, to byl místní pošťák, a svěřit mu dopis s objednávkou. Ten by šel rovnou k našim rodičům a všechno jim vyslepičil. A měli bychom po revolveru. Nebo ještě hůř, pan Quenau by si mohl všimnout, že v obálce jsou peníze na poštovné, mohl by ji otevřít a nechat si naše dolary.

Prostě jsme museli všechno dobře promyslet, jinak bychom o tuto jedinečnou šanci přišli. Zbytek noci jsme strávili vymýšlením, jak to udělat, až jsme nakonec vyhotovili perfektní plán.

Z nás všech uměl nejlépe číst a psát Eddie. U nich doma byly vždy papíry a inkoust, tak byl pověřen napsáním dopisu a hlavně nesměl zapomenout udat správný kód pistole a nábojů.

Julie dostala první z našich tří dolarů a druhý den šla do drogerie ve vsi a koupila poštovní známku. Byla z nás jediná, která si mohla chodit, kam chtěla, aniž by se na ni ve vsi dívali skrz prsty. Asi proto, že na Joju se dívali *pořád* skrz prsty. Navíc u ní nikoho nezarazilo, že u sebe měla peníze, protože ti pánové od její mámy jí občas dali pár drobných, a ona šla nakoupit pro celou rodinu.

Známky byly potřeba hned tři. Na jedné byla namalovaná námořní loď a na druhých dvou byl parní vlak, který si to plnou parou uháněl po kolejích. Ty obrázky byly tak krásné, že jsme na chvíli zaváhali, jestli by nebylo lepší se vykašlat na revolver a utratit naše tři dolary za poštovní známky.